

de scheidende en de komende rector

In september 1926 raakte de Heer van Meir aan het Kennemer verbonden als leraar Engels. In de loop van het seizoen 1926-'27 gaf hij zijn lessen in bijbelkennis, aangezien dit noodzakelijk bleek te zijn voor het lezen van verschillende vreemde talen. De Heer van Meir trad in september 1947 als waarnemend rector op voor de Heer de Vletter. Een jaar later volgde hij hem op als rector. Na deze benoeming bleef de Heer van Meir nog Engels geven aan een eindexamenklas en gaf bijbelkennis in de eerste klassen, aangezien hij door dit ene uur in de week de nieuwe leerlingen van de school leerde kennen. De rector heeft tijdens de oorlog weinig moeilijkheden ondervonden bij het les geven in Engels. Hij heeft echter de boekjes — ons zo bekend van zijn invaluren — moeten verstoppen. De Heer van Meir is een zeer enthousiast kampeider geweest en heeft vele geslaagde kampen geleid. De leukste herinnering uit zijn tijd is dan ook het schoolkamp op Texel in de zomer van 1945, waar 200 leerlingen van 28 juli tot 18 augustus een

zeer groot aandeel in het oogsten hadden. Dit wegens het gebrek aan landarbeiders in die tijd. Ook een voetbalwedstrijd van een docenteneftal van het Kennemer — ook de Heer van Meir deed mee — tegen een elftal van de Haarlemse politie, waarbij de docenten wonnen, behoort tot een van zijn leukste herinneringen. Op de vraag of hij tevreden was over de K.L.V.-activiteiten in al die jaren, antwoordde hij, dat er natuurlijk met de jaren de gebruikelijke ups en downs waren, maar dat de K.L.V. vooral in het naar buiten optreden bijzonder geslaagde evenementen heeft georganiseerd. Wat de laatste jaren gepresteerd is vindt hij miniem, vooral de krant, terwijl er toch vlak na de oorlog met veel minder materiaal meer gepresteerd is. De rector voelt zich nog volkomen fit en heeft erg veel zin in zijn voorgenomen reis. In januari vertrekken de Heer en Mevrouw van Meir met de Heer ten Haaf in een kampeerbusje naar Spanje om na verbetering van het "politieke weer" over te steken naar Amerika om dit continent gedurende twee jaar te doorkruisen. De rector vindt dit een mooie afsluiting van zijn rectorship. Wij zijn het hiermee eens en wensen de scheidende rector en zijn vrouw een goede reis toe.

Michiel Kasteleijn.

Maar, wij behoeven het niet zonder rector te stellen. Op 1 januari wordt de Heer Molenaar, oud-connector, in deze functie verheven. Derhalve hebben wij hem aangezocht voor een

interview en enkele scherpzinnige vragen gesteld. De Heer Molenaar is reeds van 1 september 1945 af aan onze school verbonden als natuurkunde leraar. In deze tijd, dus vlak na de oorlog, maakte hij direct kennis met het toentertijd stijlvolle schoolleven, toen er nog groot Kennemer enthousiasme was. De vorming van de Heer Molenaar heeft zich bijkans afgespeeld op één vierkante kilometer: hij bezocht nl. in Delft de Fröbelschool, de H.B.S., waarvoor hij in 1938 eindexamen deed en de T.H., waarmee hij van kindsbeen af vertrouwd was. Hij placht er op zijn vliegende hollander de laboratoria door te razen. Zijn studie heeft door de oorlog veel onderbrekingen gekend, zoals een staking, toen de bezetters de T.H. wilden sluiten, waaraan hij mee heeft gedaan. In 1945 deed hij ingenieursexamen, maar in 1943 trad hij reeds in contact met het Kennemer Lyceum als tijdelijke vervanger van de Heer Quaadgras en de sfeer en het verenigingsleven op deze school beviel hem zodanig, dat hij zich definitief aan het Kennemer verbond. Dat was 16 jaar geleden. Dat hij zeer positief tegenover het buitenschoolse leven staat, blijkt uit het feit, dat hij een enthousiast leider van excursies en schoolkampen en een enthousiast school koorzanger was. De Heer Molenaar vond wel, dat de verenigingsactiviteiten aan het tanen zijn en dat dit ook voor de schoolkrant geldt, maar hij beloofde die te zullen stimuleren, mits (en hier kwam 'de schoolmeester' om de hoek kijken) het huiswerk vooropgesteld werd. Op onze vraag hoe het kwam, dat er tegenwoordig gebrek aan docenten is, antwoordde hij, dat het genszins een gemakkelijke taak is om voor de klas te staan, ja zelfs, dat een leraar een zekere afwijking moet hebben. Om bescheiden te zijn glimlachten wij slechts en vroegen of dit in goede of slechte zin bedoeld was. Dit was natuurlijk in goede zin bedoeld en hij voegde er ter verduidelijking aan toe, dat weinigen deze

moeilijke en weinig gewaardeerde taak op zich willen nemen. Veel leraren hebben zich wel lang bedacht, want zij wisten hoe er met het begrip leraar en met de persoon van de leraar door de leerlingen omgesprongen wordt, want zij zijn ook eens leerlingen geweest! De Heer Molenaar was van mening, dat de buitenschoolse activiteiten een sportieve of culturele inslag moeten hebben en dacht hier speciaal aan de schoolfeesten, die hij in hun huidige vorm bekritiseerde wegens hun ongepaste zwoelheid, waarvoor lokaal 17 gesloten moest worden.

Hierop aansluitend vroegen wij de Heer Molenaar, wat hij ervan vond, dat de M.M.S. op het zelfde terrein gelegen is als het Lyceum. Hij vond het prettig, dat meisjes van de M.M.S. op het terrein van het Kennemer komen en zodoende niet geheel afgezonderd van jongens hun school bezoeken. Over het afscheid van de Heer Pooters zei de aanstaande rector, dat het vreemd zou zijn als men 's morgens niet meer als eerste Pooters zal aantreffen en niet meer het voorrecht te kunnen genieten door de altijd gediensstige en goedlachse conciërge een kopje koffie of thee ingeschonken te krijgen. Voorts roemde de Heer Molenaar in dankbare bevoordingen de scheidende rector als een allerplezierigste, geduldig en sportief persoon. Ir. Molenaar ziet met vreugde zijn nieuwe ambt tegemoet. Hoezeer wij het vertrek van rector van Meir ook betreuren, zo verheugen wij ons over de komst van diens opvolger, temeer daar dit interview bij ons de indruk achterliet, dat wij een stimulering van het verenigingsleven kunnen verwachten en er vele vooruitstrevende ideeën verwezenlijkt zullen worden.

P. v. L.